

Akvinský, Tomáš. *Otázky o duši*. 1. vyd. Praha: Krystal OP, 2009. 391 s. ISBN 978-80-87183-13-7

(vybrané pasáže jen a pouze pro účely kurzu)

„Bytí a individuace jakékoli věci jsou neoddělitelné principy. Obecné pojmy přece nemají být v přírodě jakožto obecné, ale pouze nakolik jsou individuované. Bytí duše pochází od Boha jako od aktivního principu, a je v těle jako v materii. Jako tedy býtí duše nezaniká po zániku těla, tak ani individuace duše - býtí má určitý vztah k tělu - nezaniká po zániku těla.

Lidská duše není „toto něco“ jakožto substance mající v sobě úplnost druhu, ale jako část toho, co má v sobě úplnost druhu, jak plyne z toho, co bylo řečeno.“

„Obecné pojmy [universalia], jimiž se zabývají vědy, jsou tím, co je poznáváno prostřednictvím inteligibilních intencionálních obrazů, ale nejsou inteligibilními intencionálními obrazy samotnými, o kterých nepojednávají všechny vědy, ale pouze fyzika a metafyzika. Inteligibilní intencionální obraz je totiž to, čím rozum myslí, a ne to, co myslí, kromě případu reflexe, kdy rozum přemýšlí nad tím, že myslí, a nad tím, čím myslí.

Rozum dává myšleným formám obecnost, nakolik je abstrahuje od materiálních individuujících principů. Rozum tedy nemusí být obecný, ale musí být nemateriální [immaterialis].

Druh činnosti [species operationis] vyplývá z druhu formy, která je jejím principem, ačkoli stupeň účinnosti jejího působení plyne z toho, nakolik forma tkví ve svém subjektu. Teplo zahřívá proto, že je teplem, ale účinnost zahřívání závisí na tom, nakolik uvádí forma tepla k dokonalosti svůj subjekt. Chápání obecných pojmů patří do druhu rozumové činnosti. Závisí tedy na inteligibilním

intencionálním obrazu jako takovém. Avšak z toho, že intencionální obraz tkví v myslícím více či méně dokonale, plyne, že někdo myslí dokonaleji, jiný méně dokonale.“